

### ГРОЗДАНА.

Туй нѣщо ѣ съвсѣмъ особно, и азъ имамъ разумъ, а не знаѣмъ що ѣ туй; трѣбва да исповѣдамъ че съмъ много глупава. Почекайте обаче: казватъ че ѣ разумно, когато ся нѣкой обхожда както трѣбва, и когато изпълнява сичкитѣ дѣлжности на своето състояніе. Прочее, разумътъ ся състои да ся обносваме добръ.

### УЧИТЕЛКА.

Прѣкрасно, драга моя; но за да разумѣмъ туй по-добръ, нека прѣгледаме сичкитѣ нѣща, които ѣ способна душата ни да направи. Азъ погледвамъ на края на тази одаѣ, и видѣмъ единъ прозорецъ и единъ вратѣ; приближвамъ ся и забѣлѣжвамъ че отъ странѣ на вратѣтъ има единъ малкъ лѣствицѣ, чрѣзъ коѣто полека лека могѣ да слѣзнѣ въ двора, вмѣсто за по-лесно що бихъ могла да слѣзнѣ чрѣзъ прозореца отведнѣжъ. Какъ става тази разлика? като си прѣмыслимъ. Но тази природна сила за да мыслимъ ѣ душата ни; азъ щѣмъ нарѣкѣмъ мысль, и щѣмъ кажѣмъ секой пѣтъ че очитѣ ми, или ушитѣ ми ще ми посочѣтъ единъ прѣдмѣтъ: прочее мыслѣта ми ѣ що ще го познае, разбирате ли туй, чеда мои?

### ЕЛЕНА.

Най-добръ, драга учителко. Азъ виждамъ чрѣзъ очитѣ си че вый сте една жена и че една жена не ѣ направена както единъ одѣръ; Туй ѣ мыслѣта ми, която ми показва туй. Азъ вы чуѣмъ че говорите, а чуѣмъ и птицѣтъ си, че цирилика. Тѣ сѣ два гласа, които вли-затъ чрѣзъ ушитѣ ми и отиватъ та намѣрватъ мыслѣтъ.